

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. január 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi szeptember hó 30. napján kihirdetett 4.B.1642/2008/26. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A testi sértés büntette a Btk. 170.§ (1) (5) bekezdés I. fordulata szerint minősül.
A vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának érintetlenül hagyása mellett.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.750 (Háromezer-hétszázötven) Ft a vádlottat terhelő bünygyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. szeptember 30. napján kihirdetett 4.B.1642/2008/26. számú ítéletével avádlottat, mint többszörös visszaesőt életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt 2 év fegyházra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bejelentett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította és kötelezte a terheltet a felmerült bünygyi költség megfizetésére.

Az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül súlyosításra irányuló fellebbezést jelentett be arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a vádlott javára nem állapítható meg vélt jogos védelmi helyzet, amelyből következően a többszörös visszaeső terhelttel szemben mind a kiszabott szabadságvesztés büntetés, mind a mellékbüntetés törvénytértően enyhe.

A vádlott és a védelmét elsőfokon ellátó kirendelt védő enyhítésre irányuló jogorvoslati nyilatkozatot tettek, amelyet nem indokoltak. A terhelt védelmére a másodfokú eljárás során kirendelt védő a fellebbezési nyilvános ülésen a sértett személyisége, a cselekvéssor elindulásában való tevőleges közrehatása és az enyhítő körülmények számára tekintettel elsődlegesen a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, másodlagosan az ítélet helybenhagyását kérte.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nem kellően értékelt súlyosító körülményekre figyelemmel a megyei főügyészség fellebbezését fenntartotta, annak indokait azonban pontosította, nem találta helytállónak ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság a terhelt javára vélt jogos védelmet állapított volna meg, éppen azzal ellenkezően foglalt állást. Az elsőfokú ítélet indokolásával kapcsolatban kifejtette továbbá, hogy a megyei bíróság nem adott számot arról, miszerint az ebben a kérdésben rögzített okfejtése az elkövetéskor avagy az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyvben lefektetett szabályokon alapul. Utalt továbbá arra, hogy sértetti támadás hiányában indokolatlan az elhárítás mértéke túllépésének vizsgálata.

A Debreceni Ítéltábla a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során azt állapította meg, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, a felvett bizonyítás széleskörű volt, ügyfelderítési kötelezettségének kifogástalanul eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően vizsgálta. Az így megállapított tényállást mindössze a 18. sorszámú jegyzőkönyv 36. oldalán rögzített tanúvallomás alapján a következőkkel szükséges kiegészíteni:

Avádott a mentő kiérkezése előtt visszament a helyszínre és később segített a sértettet betenni a mentőbe.

E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes mértékben megalapozott, ellentmondástól és a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas, ezért azt az ítéltábla a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése alapján irányadónak tekintette.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, az elkövetett cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntetteként való minősítése is helyes, azonban az elsőfokú ítélet rendelkező részében a bíróság a Btk. 170. § (1) (5) bekezdés I. fordulata helyett tévesen az elbíráláskor (2009. szeptember 30.) hatályos Btk. 170 § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulatát tüntette fel. A Btk. 2. § szerint a bűncselekményt az elkövetése idején - jelen ügyben 2007. december 4. - hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvényt abban az esetben kell alkalmazni, ha ez utóbbi időpontban a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el. E két időpontban hatályos büntető törvények összehasonlításából megállapítható, hogy a (2) - (4) bekezdésben meghatározott bűncselekmények előkészületének szankcionálásával az utóbb hatályba lépett szabályok összességében súlyosabb joghátrányt jelentenek a testi sértést megvalósító bűnelkövetők

számára, így jelen ügyben az elbíráláskor hatályos jogszabályhely feltüntetése a fent ismertetett jogelvre tekintettel téves volt. Megjegyzendő, hogy a megyei bíróság ítéletének indokolása sem tartalmaz arra történő utalást, miszerint az elsőfokú határozatban feltüntetett jogszabályhelyi hivatkozásra azért került volna sor, mert az elsőfokú bíróság értelmezése alapján az elbíráláskor hatályos szabályozás a vádlottal szemben enyhébb elbírálást jelentett volna.

Fentiekén túlmenően a megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen teljes mértékben helyes következtetést vont le avádlottnak az elkövetéskori szándékát illetően. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétségtelenül megerősítést nyert, miszerint a terhelt a testi épség elleni támadást egyenes szándékkal követte el, ezzel szemben a bekövetkezett életveszélyes eredmény vonatkozásában gondatlanság terheli, tudatában ugyanis aktuálisan fel kellett, hogy merüljön a sértett ill. a sértett fejének, az esetleges elesés következtében bekövetkező súlyosabb sérülése.

Abból a helyes megállapításból következően, miszerint az összes körülmény gondos mérlegelése alapján kizárt, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett volna, az ítéletábra álláspontja szerint - e körben egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakkal - mellőzni szükséges az elsőfokú bíróság ítéletének 11. oldalának 4. bekezdésében kifejtetteket. A jogos védelmi szituáció kizártsága ugyanis szükségtelenné teszi e körben a hasonló esetekben irányadó, az elhárítás szükségessége mértékének, az ebben való tévedés ill. a tévedés mibenlétének, valamint a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításának vizsgálatát, s ebből következően a megyei bíróság e körben kifejtett indokolását is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt megfelelően sorolta fel, ezek közül azonban az enyhítőket az ítéletábra álláspontja szerint nagyobb nyomatékka kell a bíróságnak értékelnie. Így fokozottan kell figyelembe venni a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlást, a sértettnek a cselekmény bekövetkezésében betöltött szerepét és a vádlott terhére rótt bűncselekmény vegyes bűnösségi jellegét, azaz, hogy bár a sértettnek szándékosan testi sértést kívánt okozni, őt a bekövetkezett életveszélyes eredmény tekintetében csak gondatlanság terheli. Mindezen túl a kiegészített tényállás alapján a terhelt javára kell értékelni azon magatartását, hogy a helyszínre érkező mentőbe ő maga segített betenni a sértettet, tanúbizonyságát adva ezzel megbánásának. Az ítéletábra álláspontja szerint e körülményeknek a büntetés kiszabására is kihatással kell lenniük, ezért a fellebbviteli bíróság a Btk. 87. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdés c/ pontjának alkalmazásával a Btk. 37. §-ában megfogalmazott büntetési célok és a 83. §-ban rögzített büntetés kiszabási elvek hatályosulása érdekében a mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett a főbüntetés enyhítésére látott lehetőséget, 1 év 6 hónap börtönben határozva azt meg.

A bejelentett fellebbezések részben alaposak.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

Mindezek alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyebekben a határozatot a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítélőtábla a Be. 338. § (1) bekezdése, valamint a Be. 381.§ (1) bekezdése értelmében döntött.

Debrecen, 2010. január 14.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.B.1642/2008/26. számú ítélete a Debreceni Ítélőtábla jelen ítéletében jelzett változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. január 14.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke